

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfântului apostol Andrei, cel întâi chemat

Se coboară pe pământ cuvântul lui Dumnezeu și are Domnul ieslea Sa de coborâre și Se face cuvânt peste pământ.

Eu, Domnul, Mă vestesc și vin și Mă las cuvânt în cartea Mea cea de azi, cartea despre care scrie în Scripturi că se va deschide și că Eu, Mielul Tatălui Savaot, va fi s-o deschid și să Mă așez în ea cuvânt și s-o întocmesc pe ea prin cuvântul Meu cel rostit din gura Mea cea plină de cuvânt, iar cartea aceasta poartă numele Meu: Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu cel de azi al cuvântului Meu, așează-te acum la masă cu Mine, că Mă așez cuvânt în carte și am cu Mine oaspeți cerești la masă, că Eu nu umblu singur între cer și pământ, și am cu Mine pe apostolul Andrei, întâiul Meu chemat între cei pe care i-am ales din Israel acum două mii de ani ca să umblu cu ei din loc în loc trei ani și jumătate și să Mă așez pe pământ cu lucrarea cu care am venit de la Tatăl s-o împlinesc, iar apoi apostolii Mei să fie urmași ai Mei înaintea oamenilor și să Mă mărturisească ei peste vreme că Eu, Cel ce am umblat cu ei, am fost Dumnezeu-Cuvântul, Fiul Tatălui Savaot, întrupat pe pământ de la Duhul Sfânt ca să Mă nasc din trup de Fecioară și să cresc și să Mă las apoi spre moarte pe cruce și să plătesc așa ridicarea din moarte a omului, căci omul a căzut de la viață la moarte prin neascultare de Dumnezeu, iar Eu, Domnul, M-am coborât din cer ca să-i fac salvare, căci Eu sunt Cel ce am făcut omul. Amin.

O, poporul Meu, e sărbătoare, măi fiule, e zi de aducere-aminte această zi, ca și cea de dinaintea ei. Am în coborârea Mea pe trâmbița Mea Verginica și pe apostolul Andrei serbați între sfinți și Ne așezăm la masă de cuvânt cu sărbătoare în cuvânt, căci sunt douăzeci și unu de ani de la înființarea acestei sărbători, când am stat cu sfinții și am așezat pe pământ pecetluirea grădiniței cuvântului Meu cel de azi și a semnelui așezat de Mine și de cei tocmiți de Mine ca să fie acest semn arătat pe pământ, pietricica cea albă, chivotul Sfintei Sfintelor Mele din zilele acestea pe vatra neamului român, în care Îmi am în vremea aceasta coborârea Mea cuvânt peste pământ, și de unde Mă împart spre tămăduirea multora, precum este scris în Scripturi despre pomul vieții și despre frunzele lui, care sunt cuvântul Meu spre tămăduirea neamurilor.

O, nu se suie la mintea omului de rând tainele Mele dintre cer și pământ, căci omul stă jos de tot față de cele lucrute de Dumnezeu între cer și pământ, acoperite sau descoperite ele, după cum poate sau nu poate omul să le priceapă sau să le desfacă pentru înțeleșurile lor. În ziua aceasta, acum douăzeci și unu de ani, au fost din cer și de pe pământ martori în această grădiniță și s-a pecetluit atunci cu cuvânt ceresc, din cer și de pe pământ rostit, și s-a numit cu nume ceresc această grădiniță și așezământul de pe ea: Sfânta Sfintelor Noului Ierusalim, pământ înnoit prin cuvântul Meu, care a luat față împlinită și pecetluită în ziua aceea, și s-a scris pe pământ această zi și s-a scris ea în cartea Mea cea de azi și Mă așez cu această sărbătoare la masă cu tine, măi poporul Meu, iar tu ești urmaș și rod al Meu și al lucrului Meu din zilele acestea și-ți dau din pomul vieții și te numesc poporul Meu în mijlocul neamului român și-ți dau din cer mereu din mana cea ascunsă dacă te-ai biruit pe tine și M-ai ales pe Mine după ce M-ai aflat în acest cuvânt, care merge peste pământ și-Mi vestește noul Meu început, sâmburelul din care Eu, Domnul, voiesc să cresc și să Mă fac cuprins de multe inimi, cărora le va fi dat să înțeleagă prin descoperirea Duhului Sfânt că Eu, Fiul Tatălui Savaot, sunt pe vatra neamului român cuvânt și slavă de cuvânt și început de înviere și de lumină și împart din viața veacului ce va să fie și-Mi fac locuitori pentru cer și le dau cetățenie cerească lor când ziua slavei Mele va descoperi pe toate cele acoperite ale slavei celor ce nu se văd, dar sunt și așteaptă pe moștenitorii ei, pe cei cărora le-a fost dat și le este dat să fie fiii slavei Mele, și iată, Eu te hrănesc pe tine cu pomul

vieții, măi poporul Meu, precum este scris, iar cu cuvântul Meu Mă dau spre tămăduirea neamurilor și împart cu el frunzele pomului vieții.

Este scris în Scripturi despre o săptămână binecuvântată, despre un legământ încheiat la mijlocul ei și despre un început iarăși apoi, pentru întregirea tainei acestei săptămâni apoi. În anul 1955 am așezat pe pământ începutul unei săptămâni de ani și am început atunci lucrarea de trâmbițare a cuvântului Meu prin vasul Meu cel ales, care se cheamă trâmbița lui Dumnezeu și Mi-am început trâmbițarea prin trâmbița Mea Verginica. Apoi ea în vremea celor treizeci și cinci de ani a fost pregătită să treacă la Mine între sfinți, și a trecut, iar la mijlocul acestei săptămâni sfinte M-am pregătit cu mare taină și am lucrat tainic ca să închei un legământ nou, căci jertfa cea de-a pururi și prinosul au fost călcate prin păcatul uriciunii pustiirii așezat în templul slujirii celor sfinte, precum este scris, căci prințul lumii, antichrist, s-a sculat să dărâme de pe temelie ei biserica cea din părinți și caută să-i facă sfârșitul, căci păcatul ei stă împotriva ei și s-a umplut cupa lui, căci mai-marii bisericii s-au lepădat acum de cuvântul lui Dumnezeu, de venirea Mea cea de azi cuvânt peste pământ, ba au dat să facă întuneric pentru calea cuvântului Meu spre oameni și s-au ascuns, zic ei, dar Eu merg cu taina Mea înainte, și în taină merg, și-i plâng pe toți cei ce se leapădă de Cel ce le grăiește din ceruri și strig după ei să-și întărească credința și să n-o lepede, căci Mă țin după ei cu slava cuvântului Meu și îi ajung și le pedepsesc necredința, care le atrage lor mânie din cer, după cum este scris.

Am martori din cer în venirea de acum cu această sărbătoare, una lângă alta ziua de pecetluire a grădiniței cuvântului Meu și ziua de sărbătoare a apostolului Andrei, martor al Meu pentru această lucrare de taină, alături atunci lângă apostolul Meu Irineu, pe care l-am pregătit cerește din timp și l-am avut aici atunci ca să rostesc prin gura lui cuvântul Meu, pecetluirea cea sfântă a grădiniței Sfintei Sfintelor și pusă ea sub oblăduire cerească și nu omenească, loc pentru Domnul și pentru casnicii Lui din cer și de pe pământ și prin care Eu Îmi scriu pe pământ și în cer cuvântul și îl împart deopotrivă, în cer și pe pământ.

Iată zi de sfinți și de amintire sfântă și de durere sfântă, măi poporul Meu urmaș al acestei zile de taină atunci. Satana, șarpele cel de demult a avut putere apoi prin nestatornicia care se ivește în omul cel tocmit de Mine pentru lucru sfânt ca să-l smulgă pe el de la pieptul Meu, și Mă doare în taină și suspin adânc în taină, că sfântă este taina acestei zile și mersul lucrului ei apoi după ea, și s-a scris atunci mai mult ca până atunci lepădarea de credință a bisericii din neamul ro-mân, a slujitorilor din ea, care Mi-au smuls de lângă izvor pe arhierul Meu martor, pe cel luat de Mine dintre ei ca să pecetluiesc cu el alături taina grădiniței cuvântului Meu și lucrul Meu din ea în mijlocul pământului, loc pus deoparte de umbletul lumii ca să pot Eu, Domnul, să locuiesc aici, așa cum este lăsată să fie taina Sfintei Sfintelor, pusă deoparte de Domnul, căci când Moise s-a suit la Domnul ca să aducă de la El legea pecetluirii păcatului ca să-l întoarcă prin ea pe Israel de la idoli la Domnul, Eu i-am spus lui Moise: *«descalță-ți încălțăminte ta că ești pe loc sfânt»*, și am grăit Eu cu Moise atunci din pară de foc și i-am spus lui cuvântul Meu și i-am scris pe piatră cu degetul îngerului Meu poruncile vieții ca să le aducă el din partea Mea lui Israel. O, tot așa este și cu acest petecuț de pământ, pe care Eu îl numesc vârf de munte, munte sfânt, pe care Eu, Domnul, stau și cuvintez și Mă împart apoi peste pământ.

Mă aud sfinții și îngerii și toate puterile cerești acum, aici, că-Mi sunt însoțitori, și se cutremură cu fior sfânt oștirile cerești în mijlocul tainei Mele de aici și petrec aici cerul și tainele lui și n-are lumea habar sau minte sau ochi ca să afle și să priceapă și să vadă, și este venirea Mea acum cuvânt pe pământ ca și acum două mii de ani când am venit, și n-avea lumea habar ca să înțeleagă ceva și să se plece la vestirea vestitorilor de atunci, care au vestit de aproape și de departe taina nașterii Mele din Fecioară și creșterea Mea apoi și apostolia Mea apoi și jertfa Mea cea sângeroasă pentru mântuirea lumii, care n-a voit și nu vrea să stea cu cerul pe pământ, căci ea vrea altfel, vrea să aibă ea viață pe pământ și nu împărăția cerurilor, pentru care lumea nu se mai roagă după adevăr, chiar dacă s-a învățat și ea să spună lui Dumnezeu rugăciunea cea

pen-tru fiii cei ascultători și ucenici Mie prin lucrarea lor și pe care Eu i-am învățat să se roage ca și Mi-ne și să zică Tatălui Savaot: «Să fie, Tată, voia Ta și împărăția Ta precum în cer așa și pe pământ!». O, are Tatăl pe pământ împărăție, dar ea nu are nimic cu lumea, nimic în lumea aceasta, căci ea nu este din lumea aceasta și este departe de ea și puțini tânjesc după ea și o doresc a lor, iar Eu, Domnul, am bucuria cea tainică și Mă mângâi cu ea, că am putut să-Mi pun deoparte de lume această împărăție cât un sâmburel în ochii oamenilor, dar mare pentru cer, căci Domnul este mare întru sfinții Săi în cer și pe pământ și Își lucrează lucrarea Sa. Amin.

— *Lângă Tine, Doamne, îmi fac loc și cuvânt pentru încununarea tainei acestei zile, ziua mea de serbare, apostolul Tău Andrei, și ziua lui lângă ziua cea de pecetluire a Sfintei Sfintelor Tale din zilele acestea, de unde Tu cuvintezi peste pământ de pe munte sfânt și ești Piatra Cea din vârful, Iisus Hristos-Cuvântul.*

Așezăm pe creștetul arhiereului martor cu Noi în ziua aceea aici, așezăm acum mângâierea cea sfântă, aducerea-aminte a zilei când am fost aici alături toți pentru pecetluirea acestei grădinițe de cuvânt. O, apleacă-te, arhiereule frate, și te așează acum cu Domnul și cu Noi în taina acestei mângâieri de atunci, când Domnul S-a mângâiat aici cu Noi, cei ce eram adunați aici din cer și de pe pământ pentru pecetluirea cu legea sfințeniei a acestei grădinițe. Să se cutremure duhul și trupul tău la această măreață amintire sfântă. Roagă-te lui Hristos, Arhiereul Cel mare, și spune-I Lui cu fior sfânt și curat: „străpunge, Doamne, cu frica Ta trupul meu ca să păzesc calea Ta, căci frica de Dumnezeu mă ajută să înnoiesc înțelepciunea mea cea pentru Tine, și nu mă lăsa departe de slava Ta, căci sunt neputincios și-Ți cer să mă ajuți și să mă ai al Tău, scris în cartea Ta să rămân și să nu fiu șters din ea“. Amin.

Nu se poate șterge numele tău din cartea aceasta, o, fratele meu arhiereu, căci Domnul te-a așezat în ea, Domnul, și nu tu. Nimeni nu-și poate șterge numele din cartea aceasta, chiar dacă el dă să se piardă de pe această cale, iar seama pentru el va da în dreptul acestei cărți deschise de Mielul lui Dumnezeu și așezată acum pe pământ pentru întocmirea ei.

O, ești strâmtorat cu inimioara. O, e mare strâmtorarea pe pământ pentru cei mari cu iubirea și cu inima și le este strâmtorată credința și mersul ei, dar Domnul este milos, pentru că sunt vremi de strâmtorare pentru El și pentru iubitorii Săi. E zi de slavă aici acum. Puterile cerești în cete-cete stau așezate și ascultă cuvântul ceresc. O, adu-ți aminte! Să tresalte și inimioara ta în ziua aceasta, că merge Domnul înainte și Se slăvește peste pământ de pe această piatră. Iată, îți împărțim mângâiere ca să dai și tu din ea acolo unde doare lipsa ta, acolo unde poți fi și altfel, purtat de cei din cer.

Binecuvântată este această zi de serbare și de aducere-aminte a ei și binecuvântată să fie și durerea ei, și să rodească pentru cer această durere, căci Domnul este în taină aici și lucrează așa aici. Amin.

— Eu, Domnul, am lăsat în carte cuvânt pentru această zi de aducere-aminte și Mă pregătesc acum pentru zi de învățătură și de serbare în cer și pe pământ pentru trâmbița Mea Verginica și locul ei între sfinți, și vom așeza învățătură mare pe masa ta cu Mine, măi poporul Meu. Gătește-ți inimioara ca să te așezi frumos înaintea duhului învățaturii de peste tine, care mereu îți trebuie peste viața ta așezat. Iată, trâmbița Mea stă la hotar cu ziua ei de serbare și cu învățatura ei și rostește ea peste tine și spune așa:

— *Mi-e dor de poporul meu de odinioară, mi-e dor, Doamne, și mi-e dor de cel mic, născut pe cale, o, Doamne, și cu care am venit să petrec acum cu mângâiere pentru durerea mea cea plină de dor și de aducere-aminte cu dor. Mi-e dor de Tine în cei ce au lepădat de peste ei slava și puterea cuvântului Tău, Doamne, dar vremea iubirii lor s-a dus cu tot cu ei, iar eu mă uit peste ea și plâng ca să-mi mângâi durerea, că multă mângâiere aduce lacrima cea de la durere, iar eu voi sta cu Tine și cu duhul învățaturii pe masa Ta de cuvânt cu poporul Tău cel mai mic de acum. Amin.*

— O, pace vouă, martori cerești! Am venit cu voi și am stat cu voi aici, la masă de cuvânt și de aducere-aminte. O, pace ție, trâmbița Mea de odinioară, prin care Eu, Domnul, am suflat cuvântul Meu peste un popor neascultător! Trecem spre ziua următoare și voiesc să Ne așezăm în carte și să Ne împărțim. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Pregătește-ți inimioara și mintea și puterea lor, căci zi de învățătură sfântă vom așeza între Noi și tine și vom sufla din cer vlagă sfântă peste tine, că mereu ea trebuie să-ți fie înprospătată de sus și de jos, ca nu cumva să se stingă ea în voi, mări fiilor. Amin, amin, amin.

30 noiembrie/13 decembrie 2012